

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по подадена жалба от ВН Б, ЕГН *****, с постоянен адрес гр.С, ул.“Л В“ №, против наказателно постановление №602264-F620624/29.09.2021 г., издадено от Директор на Офис „Център“ в ТД на НАП-София, с което на основание чл.80, ал.1 от ЗДДФЛ е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева, за нарушение на чл.53, ал.1, във вр. с чл.50, ал.1 от ЗДДФЛ; и на основание чл.80, ал.1 от ЗДДФЛ е наложено административно наказание глоба в размер на 30 лева, за нарушение на чл.53, ал.1, във вр. с чл.50, ал.1 от ЗДДФЛ.

В жалбата се оспорва като неправилна направената констатация в НП относно неприложимостта на предпоставките за приемане на случая като маловажен по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Моли съда за неговата цялостна отмяна на посоченото основание, поради издаването му в противоречие със закона. Излага съображения, че работи по трудово правоотношение в детска градина, а в рамките на две години – 2019 г. и 2020 г., е работила и извън трудово правоотношение към БАН, от които годишните ѝ доходи били под 400 лева, поради което останала с убеждението, че не следва да подава декларация за тях. Сочи, че едва когато поискала справка от НАП за налични задължения, била уведомена, че трябва да декларира и доходите от извън трудовите си правоотношения, вследствие на което подала и двете данъчни декларации в един ден. Твърди, че по така подадените декларации не се дължат данъци, тъй като доходите са ниски, а от подаването им след законоустановения срок не са настъпили вредни последици и нанесени щети, като освен това нарушението не се предхожда други такива. Счита, че горните обстоятелства очертават нарушението, като такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните от този вид.

Жалбоподателката не се явява в съдебно заседание и не се представлява, съответно – не взема допълнително становище по същество на делото.

Ответната страна по жалбата – ТД на НАП-София, чрез надлежно упълномощения си процесуален представител – юрк.Даниела Начева, след приключване на съдебното следствие, моли съда да постанови решение, с което да потвърди обжалваното НП, като правилно и законосъобразно. Оспорва направеното възражение в жалбата. Навежда твърдения, че не са установени по делото обективни причини, които да са поставили жалбоподателката в по-различно положение от това на останалите извършители на нарушения по чл.53 от ЗДДФЛ, поради което и приложението на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН спрямо извършеното от нея нарушение, би допринесло за поставянето ѝ в по-благоприятно положение.

Претендира присъждане на разноски за процесуално представителство в настоящото производство от юрисконсулт.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и от лице, притежаващо активна процесуална легитимация да обжалва процесното НП. Последното е връчено лично на жалбоподателката на 17.11.2021 г., съгласно отразената дата върху разписката в НП, а жалбата е изпратена по пощата на 24.11.2021 г., съгласно датата на пощенското клеймо върху приложения плик, поради което се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На 21.07.2021 г., жалбоподателката лично посетила ТД на НАП-София и пред длъжностно лице: старши инспектор по приходите - свидетелката Ани Спасова Петкова, подаде два броя годишни данъчни декларации за облагаемия си доход за финансовата 2019 г. и 2020 г. по чл.50 от ЗДДФЛ.

Свидетелката Петкова приела подадената от жалбоподателката декларация по чл.50 от ЗДДФЛ за финансовата 2019 г. с вх. №224392100580153/21.07.2021 г., като констатира, че същата следвало да се подаде до 30.04.2020 г., а декларацията по чл.50 от ЗДДФЛ за финансовата 2020 г. – с вх. №224392100580156/21.07.2021 г., която следвало да се подаде до 05.05.2021 г., т.е. и двете декларации били подадени след законоустановения срок.

Въз основа на така направените констатации, свидетелката Петкова съставила АУАН №F620624 на 21.07.2021 г., в присъствието на двама свидетели /длъжностни лица/ при съставяне на акта, против жалбоподателката, за това, че на 21.07.2021 г., в ТД на НАП-София, Офис „Централен“, е установено, във връзка с подаване на ГДД по чл.50, ал.1 от ЗДДФЛ от В Н Б, в качеството ѝ на данъчно задължено лице, съгласно чл.3, т.1 от ЗДДФЛ, че не е изпълнила задължението си да подаде ГДД за облагаемия си доход за финансовата 2019 г. и 2020 г. в ТД на НАП по постоянен адрес, която е ТД на НАП-София, офис „Център“, в законоустановения срок, съгласно чл.53, ал.1 от ЗДДФЛ.

Актосъставителката отразила, че декларацията по чл.50 от ЗДДФЛ за 2019 г. е приета с вх. №224392100580153/21.07.2021 г., и че същата е следвало да се подаде до 30.04.2020 г., т.е. със закъснение от 446 дни, а декларацията по чл.50 от ЗДДФЛ за 2020 г. е приета с вх. №224392100580156/21.07.2021 г., като е следвало да се подаде до 05.05.2021 г., т.е. със закъснение от 76 дни.

Актосъставителката отразила, че жалбоподателката, след като е била длъжна, не е подаде в предвидения от закона срок ГДД по чл.50, ал.1 от ЗДДФЛ за финансовата 2019 г. и 2020 г., с което е нарушила разпоредбата на

чл.53, ал.1, във вр. с чл.50, ал.1 от ЗДДФЛ.

АУАН е надлежно предявен и връчен лично на жалбоподателката, срещу подпис и на датата на неговото съставяне – 21.07.2021 г., без възражения по направените в него констатации. В законоустановения срок по чл.44, ал.1 от ЗАНН, жалбоподателката не се възползвала от правото си да представи писмени възражения пред наказващия орган.

Въз основа на така направените констатации в АУАН, компетентно длъжностно лице - Директор на офис „Център“ в ТД на НАП-София, издал НП №602264-F620624 на 29.09.2021 г., с което наложил на жалбоподателката две административни наказания за две административни нарушения, както следва:

-на основание чл.80, ал.1 от ЗДДФЛ - административно наказание глоба в размер на 100 лева, за нарушение на чл.53, ал.1, във вр. с чл.50, ал.1 от ЗДДФЛ;

-и на основание чл.80, ал.1 от ЗДДФЛ - административно наказание глоба в размер на 30 лева, за нарушение на чл.53, ал.1, във вр. с чл.50, ал.1 от ЗДДФЛ.

Административнонаказващият орган възпроизвел изцяло в процесното НП описаната фактическа обстановка в съставения АУАН. Посочил, че нарушението е извършено за първи път, че установеното в акта нарушение се потвърждава от приложените доказателства: АУАН и процесните два броя ГДД, че при определяне размера на административното наказание са взети предвид тежестта на нарушението, всички смекчаващи и отегчаващи обстоятелства, както и че не са налице предпоставките за прилагане на чл.28 от ЗАНН.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена от събраните по делото гласни доказателства: показанията на свидетелката Ани Петкова, които потвърждават направените констатации в акта, и които съдът кредитира като достоверни, поради съответствието им с данните от писмените доказателства по делото, и поради това, че изхождат от лице, даващо показания за непосредствено възприетото по време на изпълнение на служебните задължения, без наличие на данни за възможна заинтересованост от изхода на делото; от приобщените по делото писмени доказателства – процесните АУАН и НП; два броя декларации по чл.50 от ЗДДФЛ; Заповед №3ЦУ-1149/25.08.2020 г., издадена от изпълнителния директор на ЦУ на НАП.

При така установената фактическа обстановка, въз основа на събрания по делото доказателствен материал, съдът приема за установено следното от правна страна:

АУАН и издаденото въз основа на него НП, са издадени от компетентни органи, съгласно представената заповед, в изпълнение на делегираните им правомощия по закон, в кръга на техните функции и по

предвидения в закона ред и форма, както и в сроковете по чл.34 от ЗАНН.

Отразената фактическа обстановка в АУАН и НП, съответно осъществяване признаците от обективна и субективна страна на вменените две нарушения, не се оспорва от жалбоподателката. От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че жалбоподателката, в качеството си на данъчно задължено лице, съгласно чл.3, ал.1 от ЗДДФЛ, не е изпълнила задължението си да подаде ГДД по чл.50, ал.1 от ЗДДФЛ – за облагаемия си доход за две финансови години – за 2019 г. и за 2020 г., в законоустановения срок, а именно: ГДД за финансовата 2019 г. - до 30.04.2020 г. включително /работен, присъствен ден/, и ГДД за финансовата 2020 г. – до 05.05.2021 г. /работен, присъствен ден/. Безспорно се установява, че макар и със закъснение от 446 дена за подаване на ГДД за финансовата 2019 г., и със закъснение от 76 дена за подаване на ГДД за финансовата 2020 г., задължението е изпълнено на 21.07.2021 г., на която дата е съставен процесният АУАН.

Съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които да са довели до грубо нарушаване правото на защита на санкционираното лице, поради което последното да е било поставено в невъзможност да разбере за какво точно и колко на брой нарушения е ангажирана неговата отговорност. АУАН и НП съдържат всички задължителни реквизити, предвидени в чл.42, съответно чл.57, ал.1 от ЗАНН. И в двата акта, датата и мястото на извършване на нарушението могат да бъдат определени, без затруднения. Налице е и идентичност на направеното в тях описание на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено. Правилно е приложен материалния закон.

В санкционната разпоредба на чл.80, ал.1 от ЗДДФЛ, за лице, което не подаде в срок данъчна декларация по този закон, се предвижда налагане на глоба или имуществена санкция в размер до 500 лева, ако не подлежи на по-тежко наказание. В случая, административнонаказващият орган е индивидуализирал размера на глобата от 100 лева за описаното нарушение в пункт 1, и в размер на 30 лева за описаното нарушение в пункт 2, като правилно е взел предвид по-дългия срок на закъснението, с което е подадена ГДД за финансовата 2019 г. /446 дена, т.е. повече от една година/, и по-късия срок на закъснението, с което е подадена втората ГДД за финансовата 2020 г. /76 дена, т.е. повече от три месеца/, както и че двете нарушения са извършени за първи път. Въпреки, че административнонаказващият орган само декларативно е посочил в процесното НП, че са взети предвид тежестта на нарушението и всички смекчаващи и утежняващи обстоятелства, което от своя страна не представлява съществен порок на санкционния акт, съдът намира, че наложените на жалбоподателката две административни наказания – глоба, са правилно и законосъобразно определени по вид и размер, и при съобразяване с обстоятелствата по чл.27, ал.2 от ЗАНН.

Правилна е направената в процесното НП констатация, че не са налице основания за квалифициране на извършеното административно нарушение като маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН. Жалбоподателката е подала със значително закъснение две ГДД по чл.50, ал.1 от ЗДФЛЛ за две финансови години, като за финансовата 2019 г. е подадена с повече от една година закъснение, а ГДД за финансовата 2020 г. - с повече от три месеца, с оглед на което не може да се приеме, че извършените две деяния разкриват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други деяния от същия вид. Касае се за формално нарушение – на просто извършване, чрез бездействие, без да се налага да са настъпили каквито и да е вредни последици или да е бил ощетен бюджетът, за да е съставомерно деянието. Убеждението на жалбоподателката, че не е следвало да подава данъчни декларации за годишните си доходи от извън трудовото правоотношение, поради ниския му размер /под 400 лева/, не оправдава продължителното ѝ бездействие, доколкото незнанието на закона не представлява извинителна грешка. В този ред на мисли, обстоятелството, че задължението е изпълнено на датата на съставяне на АУАН се дължи на това, че именно на тази дата жалбоподателката е била уведомена от органа по приходите за законоустановеното задължение да подава декларации по чл.50, ал.1 от ЗДФЛЛ за облагаемия си годишен доход, след като има такъв. Фактът, че двете нарушения са извършени за първи път е отчетено от административнонаказващия орган, чрез налагане на административни наказания глоба в занижен размер, което от своя страна би способствало в пълна степен за постигане на целите по чл.12 от ЗАНН – да се въздейства предупредително и превъзпитателно на санкционирания субект – в бъдеще да изпълнява своевременно вменените му със закон задължения, а именно: да декларира в законоустановения срок облагаемия си годишен доход, независимо дали същият е в размер, за който се дължи заплащане на данъци, или не се дължи такова заплащане. С оглед на горното, съдът намира, че направеното възражение в жалбата, относно наличие на предпоставките за приложението на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, се явява неоснователно.

Предвид гореизложено, съдът намира, че обжалваното НП следва да бъде изцяло потвърдено, като правилно и законосъобразно издадено.

По разноските:

Разноски се претендират единствено от ответната страна по жалбата, и с оглед изхода на делото, претенцията в горния смисъл се явява основателна. Съгласно чл.63д, ал.4 и ал.5 от ЗАНН, в полза на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта по чл.58д, се присъжда възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт, като размерът му не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от ЗПП, което от своя страна препраща към Наредбата за заплащането на правната помощ. Съгласно чл.27е от Наредбата, възнаграждението за защита в производството по ЗАНН е от 80

до 150 лева. В настоящото /въззивно/ производство наказващият орган е защитаван от юрисконсулт. Делото не представлява фактическа и правна сложност, разгледано е в едно съдебно заседание, в което е разпитан само един свидетел. При това положение, справедливият размер на възнаграждението за защита от юрисконсулт е 80 лева, който съответства на минималния предвиден размер в Наредбата. По аргумент от т.6 от ДР на АПК, разноските следва да се присъдят в полза на Национална агенция по приходите, със седалище гр.София.

Водим от горните мотиви, съдът